

Beslissing

Klachtnummer: KC 22-021
Klachtdatum: 8 augustus 2022
Klager: klager
Verweerder: psychiater
Betreft: Opname en beperken van de bewegingsvrijheid

Verloop van de behandeling van de klacht

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg Drenthe (de klachtencommissie) behandelt de klacht die klager op 8 augustus 2022 heeft ingediend. De klacht richt zich op de verlening van verplichte zorg, namelijk opname in een accommodatie en het beperken van de bewegingsvrijheid, zonder dat de zorgmachtiging hiervoor toestemming geeft. Tevens is verzocht om een vergoeding van de geleden schade. Dit verzoek wordt afzonderlijk behandeld door de klachtencommissie.

Op 30 augustus 2022 heeft de klachtencommissie een hoorzitting gehouden. Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:

- klager en de pvp, en de case manager van de klager.

Verweerder is zonder afmelding niet verschenen bij de hoorzitting.

De klachtencommissie die de klacht heeft behandeld bestond uit:

- de heer mr. H. Dontje, voorzitter;
- mevrouw L. van Iersel, psychiater;
- mevrouw A. Wolsink, zelfstandig lid.

Voor de verslaglegging was aanwezig de heer mr. E. Krol, waarnemend secretaris.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft voor de zitting met toestemming van klager zijn behandeldossier ingezien. Zijn bevindingen zijn met de andere leden van de klachtencommissie gedeeld.

Toelichting van klager

Klager geeft aan dat hij bij de rechter heeft aangegeven dat hij graag overgeplaatst zou worden naar een andere zorgaanbieder. Daarnaast zou hij graag een opleiding willen doen.

Hij heeft ingestemd met vrijwillig verblijf in de instelling, toen bleek dat de zorgmachtiging geen grondslag meer bood voor verplichte opname. Sinds de vorige zitting heeft hij geen Antabus meer hoeven gebruiken. Aan hem is ook niet gevraagd om Antabus vrijwillig te gebruiken. De pvp licht toe dat bij het vrijwillig verblijven is aangegeven dat dit het verstandigst is, als klager naar de andere zorgaanbieder wil. Daarmee is wel druk op klager gezet.

Op 3 augustus 2022 was hij om 21.00 uur terug van verlof. Hij heeft tijdens dit verlof cocaïne gebruikt. Een andere psychiater heeft hem op 4 augustus 2022 tijdelijke verplichte zorg aangezegd. Vorige en deze week is hij onbegeleid naar buiten geweest. Hij heeft toen niet gebruikt, maar heeft wat boodschappen gedaan. Hij moet bij terugkeer ook blazen. Het is hem niet waard om alcohol te gebruiken. Zijn stemming is nu vrolijk. Eens in de vijf weken gebruikt hij, zo geeft hij eerlijk toe. Het

liefst zou hij een vriendin willen en niet gebruiken. Om naar de andere zorgaanbieder overgeplaatst te worden heeft hij het ervoor over om niet te gebruiken. De craving komt opeens opzetten. Meestal gaat hij dan even op bed liggen.

Aanstaande vrijdag mag hij weer met verlof. Hij is benieuwd hoe dat gaat vanwege de treinstakingen. Hij zit in tweestrijd of hij zal gebruiken of niet. Dit heeft te maken met financiële zorgen.

Hij heeft geen nieuwe artikel 8:9-brief gekregen, naar aanleiding van de nieuwe zorgmachtiging. De pvp meent dat er een nieuwe 8:9-brief had moeten komen, zeker omdat de zorgmodaliteiten een tijdje vervallen waren.

Ontvankelijkheid en bevoegdheid

De klacht is gericht tegen het verlenen van vormen van verplichte zorg die niet zijn opgenomen in de zorgmachtiging. De klachtencommissie kan deze klachten beoordelen op basis van artikel 8:67 jo. artikel 10:3, aanhef en onder e van de Wvvgz en het Klachtenreglement klachten Wvvgz van de Regionale Klachtencommissie.

Beoordeling van de klacht

De klachtencommissie stelt vast dat de rechtbank Noord-Nederland op 22 december 2021 een zorgmachtiging heeft afgegeven, waarin onder andere de verplichte zorgvormen ‘opname’ en ‘beperking van de bewegingsvrijheid’ voor de duur van zes maanden zijn opgenomen. Voor deze zorgvormen liep de zorgmachtiging dus af op 21 juni 2022. In de zorgverlening is op die datum geen wijziging opgetreden; klager bleef (verplicht) opgenomen en zijn bewegingsvrijheden bleven beperkt. Dit is onrechtmatig. Artikel 8:7, tweede lid van de Wvvgz schrijft namelijk voor dat de zorgaanbieder uitsluitend de vormen van verplichte zorg die zijn opgenomen in de zorgmachtiging, de crisismaatregel, de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel, of een beslissing tijdelijke verplichte zorg, verleent. Hiervan is bij de opname en de beperking van de bewegingsvrijheid geen sprake; voor de uitvoering van verplichte zorg was geen grondslag aanwezig. De klacht is daarom **gegrond**.

Deze onrechtmatige situatie heeft voortgeduurd tot 2 augustus 2022. Uit de toelichting van de pvp volgt namelijk dat klager hem op die datum heeft laten weten dat hij instemt met een vrijwillig verblijf op de afdeling en zijn best wil doen om op een verantwoordelijke manier om te gaan met zijn vrijheden nu hij niet langer in zijn bewegingsvrijheid is beperkt. Daarmee is sprake van vrijwillige zorg.

Vervolgens is – nadat klager in de ogen van zijn behandelaar niet op verantwoorde wijze is omgegaan met zijn bewegingsvrijheid – tijdelijk verplichte zorg aangezegd op 4 augustus 2022. Tevens is bij de officier van justitie een aanvraag tot wijziging van de zorgmachtiging ingediend, zoals bedoeld in artikel 8:11, vierde lid van de Wvvgz. Op 15 augustus 2022 heeft de rechtbank een nieuwe zorgmachtiging afgegeven, met daarin opgenomen de zorgvormen ‘opname’ en ‘beperking bewegingsvrijheid’, met een looptijd van 15 augustus 2022 tot 22 december 2022. Door de beslissing van 4 augustus 2022 en de nieuwe zorgmachtiging is niet langer sprake van een situatie zoals bedoeld in artikel 8:7, tweede lid van de Wvvgz.

De klachtencommissie merkt op dat de zorgverantwoordelijke ter uitvoering van de crisismaatregel, machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel of de zorgmachtiging een schriftelijk gemotiveerde beslissing tot het verlenen van verplichte zorg dient te nemen. Dit staat in artikel 8:9 van de Wvvgz. Naar het oordeel van de klachtencommissie houdt dit in dat bij een nieuwe zorgmachtiging, zoals die van 15 augustus 2022, de zorgverantwoordelijke tevens een nieuwe 8:9-beslissing moet nemen, zeker omdat in dit geval sprake was van een periode waarin verplichte opname en beperking van de bewegingsvrijheid niet geoorloofd was. Daarom moet alsnog – binnen afzienbare termijn – een

schriftelijk, gemotiveerde beslissing tot opname en beperking van de bewegingsvrijheid aan klager te worden uitgereikt.

Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht inzake verplichte opname en beperking van de bewegingsvrijheid **gegrond**.

De beslissing is genomen op 30 augustus 2022 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, mevrouw L. van Iersel en mevrouw A. Wolsink, leden, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, de heer mr. E. Krol.

Vervolg

Klager heeft verzocht om vergoeding van de geleden schade vanwege onrechtmatig handelen van de zorgaanbieder. In een tweetal beslissingen (KC 22-019 en KC 22-021) heeft de klachtencommissie deze klachten beoordeeld. Aangezien sprake is van gegrond verklaarde klachten, stelt zij klager in de gelegenheid om zijn schadevergoedingsverzoek nader te onderbouwen, in het licht van de eerder gegeven beslissingen van de klachtencommissie. Vervolgens wordt de zorgaanbieder in de gelegenheid gesteld te reageren op het verzoek om schadevergoeding.

Tegen de beslissing op een Wvggz-klacht kunnen klager en verweerders binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 van de Wvggz).

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op d.d. 6 september 2022 verstuurd aan klager, pvp, verweerders, de directie, de geneesheer-directeur en de inspectie.